SĂPTĂMÎNA VIITOARE MECIUL RETUR CU R.D. GERMANĂ

OPTIMISM ÎN AMBELE TABERE

„VREM SĂ FIM PREZENȚI ȘI ÎN MEXIC!" spun jucătorii noștri

Ne aflăm printre jucătorii lotului reprezentativ aflați la București pentru o scurtă pregătire. Sînt gata să urmărească la televizor meciul Rapidului de la Torino. Profităm de împrejurare pentru a-i chestiona despre jocul retur cu R. D. Germană.

— Ce părere ai, Koszka?

— Nu va fi un meci ușor. Sînt sigur, că fotbaliștii germani vor juca cu puteri înzecite. Acolo l-am avut adversar pe Pankau, cel care — din lovitură de la 11 m — a marcat golul care ne-a adus înfrîngerea. Pankau este un fotbalist cu un registru tehnic aproape complet și, în plus, cu viteză debordantă. În meciul acela eu am avut sarcina să joc mai retras, în fața lui Dumitru Nicolae și Dan Coe, să acopăr o zonă în care apăreau nu numai Pankau, adversarul meu direct, ci și Frenzel sau Nölder.

— Mocanu, ce zici, despre retur?

— Va fi o partidă foarte dificilă, mai dificilă decît cea cu R. F. a Germaniei. Mai întîi de toate pentru că nu mai este vorba de un joc amical ci de unul oficial, de care atîrnă în mare măsură prezența fotbalului românesc la Olimpiada din Mexic. Desigur, același lucru îl doresc și adversarii noștri. De aci — prevăd un meci mult mai disputat decît a fost cel de la 18 noiembrie. Pentru a reuși calificarea, trebuie să ne reușească jocul. Adversarul meu va fi Höge, un atacant foarte rapid și bun dribler. Voi căuta, ca și la Berlin, să-l marchez strict, să nu intre în posesia mingii.

Selecționabilii urmăresc cu interes evoluția Rapidului și a colegilor de lot. Sînt satisfăcuți de jocul pînă la pauză.

Îi solicităm părerea directorului tehnic al F.R.F., prof. Angelo Niculescu.

— La 6 decembrie va trebui să aplicăm și o anumită strategie care să atragă adversarul spre mijlocul terenului pentru a descongestiona zona sa de apărare și astfel să putem crea acțiuni ofensive în adîncime, pe spații mari, pentru că jocul productiv, de cele mai multe ori, fotbaliștii noștri îl realizează pe spații mari. Aș mai vrea să adaug la toate astea că trebuie să avem tot timpul în atenție jocul pe contraatac al adversarului, ținînd seama de rapidele lor extreme (Löwe și Höge) precum și de faptul că ei ar putea să înceapă jocul ofensiv din primele minute pentru a crea un element surpriză, cu efect derutant pentru echipa noastră. Pentru meciul de miercuri trebuie să prevedem totul, să nu greșim și să învingem.

— Se întrevăd schimbări în formație?

— Personal sînt pentru menținerea 11-lui care a întrecut finalista Campionatului mondial din Anglia.

Între timp, Rapid primește un gol. Emoții vizibile pentru ca scorul să nu se mărească și amărăciune pentru două-trei ocazii ratate de rapidiști. S-a terminat. E 0—1, scor recuperabil ca și la 6 decembrie. Succes naționalei, succes Rapidului!

★

Aș fi vrut să stau de vorbă măcar cu unul din înaintașii care au jucat la Berlin. Dar ia-i de unde nu-s: Năsturescu și Ion Ionescu, deși la un metru în fața noastră, se aflau la mii de kilometri, Constantin dădea interviuri la Valencia, iar Lucescu era supărat pentru înfrîngerea suferită din partea studenților clujeni... Ce-mi mai rămîne de făcut decît să iau tramvaiul spre redacție?

— m. t. —

Selecționabilii privind la televizor. În prim plan: Mocanu, Dobrin și Sasu.

Foto: S. BRAȘOVEANU

„NE VOM APĂRA MEDALIA DE BRONZ DE LA TOKIO" declară Urbanczyk

Victoria echipei României în meciul cu vicecampionii mondiali nu a surprins prea mult cercurile sportive din R.D. Germană. Cunoscătorii jocului cu balonul rotund și-au putut da seama, după meciul de la Berlin, că echipa României va reprezenta la ora aceasta, pe teren propriu, un adversar de temut pentru oricine. Károly Soos, care a văzut meciul România—R.F.G. la fața locului, a declarat că este pur și simplu uluit de forța de atac a românilor. El remarca însă că formația R.F. a Germaniei a acționat timid și n-a pus prea multe probleme liniei de apărare a gazdelor. „Sperăm că o să ne simțim mai în apele noastre dacă adversarul va deschide jocul. Avem jucători foarte dotați, care acționează fulgerător pe contraatac", *a declarat Soos presei.*

Scheletul echipei care va reprezenta R.D. Germană la București, va fi aproape identic cu cel de la Berlin. Acest mănunchi de fotbaliști este de cinci ani modelat de antrenorul Károly Sóos. Fotbaliștii noștri au fost elevi demni de profesorul lor și, acum, la plecarea lui Károly Sóos (care a condus echipa R.D. Germane de la al 35-lea pînă la al 78-lea joc internațional), vor căuta să-i ofere, drept recunoștință pentru munca lui asiduă, un rezultat onorabil.

„Vrem să apărăm medalia de bronz, cîștigată la Jocurile Olimpice de la Tokio", *ne-a declarat Klaus Urbanczyk, cel mai bun fundaș al nostru în partida cu România de la Berlin. Trebuie să știți că Klaus, fostul căpitan din 1964, grav rănit într-un meci cu reprezentativa Cehoslovaciei, joacă astăzi cu tendoane din material plastic. Nimeni nu credea că va putea redeveni stîlpul național. El este singurul fotbalist care, la ora asta, are biletul pentru Mexic în buzunar; recent, a cîștigat un concurs organizat de televiziune și va merge în țara aztecilor, indiferent de rezultatul meciului de la București.*

Sincer să fiu, și eu cred că echipa R. D. Germane poate să obțină la București un rezultat bun. Mă gîndesc la un joc egal, bazîndu-mă, în primul rînd, pe puterea de luptă a jucătorilor noștri, care s-au mai aflat și în 1964 în fața unor astfel de obstacole. Nu sînt de părere că echipa noastră a înregistrat, după frumoasa victorie asupra echipei Ungariei, un regres, deși unii experți au susținut acest lucru, motivîndu-l prin nerespectarea ritmicității jocurilor de campionat. Alții sînt de părere că Wruck nu poate să-l înlocuiască cu brio pe Geissler, iar în atac ne lipsește forța de șoc a lui Peter Ducke. *Acesta, deși joacă destul de bine în campionat (duminică a înscris un gol), nu va*

SCRISOARE DIN BERLIN

primi avizul antrenorului Sóos pentru că piciorul fracturat este acum mai scurt cu 5 cm. decît cel normal. „La București ne trebuie jucători bătăioși", *argumentează antrenorul.* Semne de întrebare mai există și asupra lui Frenzel, *care în jocul Lokomotive Leipzig—Voivodina Novisad din „Cupa orașelor tîrguri", a suferit o întindere și nu a jucat în etapa de campionat".* Apoi, extrema stîngă, Löwe, a fost și el ușor accidentat. *Un lucru însă este cert: deși au un optimism ridicat și vor să obțină la București un rezultat care să le asigure calificarea în etapa viitoare, fotbaliștii noștri trebuie să se mobilizeze mai mult ca la Berlin, să joace bărbătește și numai cu accent pe apărare. Căpitanul echipei, Dieter Erler, îmi spunea:* „Atît de ușor ca vicecampionii mondiali, nu ne dăm noi bătuți!". *Cuvintele sale exprimă mai mult decît o promisiune, sînt un angajament.*

HORST FRIEDMANN
redactor la „Deutsches Sportecho" Berlin.

JUNIORII MAI AU UN PAS DE FĂCUT, DAR CE PAS!...

Acum o săptămînă, la Pitești, echipa de juniori a României a obținut — după nouă ani! — prima sa victorie în fața selecționatei Ungariei. E drept, acest rezultat este prețios pentru că se înscrie în cadrul preliminariilor Turneului U.E.F.A. — 1968. Dar, un singur gol avantaj reprezintă puțin în fața juniorilor unguri. La 3 decembrie, la Budapesta, aceștia vor căuta, desigur, să cîștige la o diferență mai mare, care să-i claseze pentru turneul final al competiției. Numai că în ciuda anumitor previziuni, șanse de calificare păstrează și echipa noastră. În favoarea acestei afirmații pledează jocul de calitate reușit și de această dată — e drept, nu la aceeași înălțime ca în meciurile susținute în deplasare cu formațiile Poloniei și Ungariei, dar suficient pentru a-și crea numeroase situații de a înscrie de-a lungul partidei: min. 9 — **Caniaro** scapă de urmăritorii săi, dar șutează pe lîngă bară; min. 12 — **Ciutac** trage mult „peste", din poziție favorabilă; min. 13 — **Nicolae** intercepteză o pasă lungă a aceluiași Caniaro, dar realizează o mare ocazie; min. 47 — **Tănăsescu** șutează puternic, însă mingea se lovește de Pal și iese în corner; min. 60 — cea mai mare ocazie a meciului: **Caniaro** scapă de ultimul fundaș, are în față doar portarul, care alunecă și cade, dar Caniaro se împiedică și cade și el, iar mingea ajunge în brațele lui Meszáros; în min. 73 — **Ștefănescu** scapă și el de sub supraveghere, șutează cu sete, dar mingea întîlnește bara!

Iată, așadar, că juniorii noștri au avut posibilitatea să realizeze o diferență de goluri care să-i scutească de griji în partida retur de la Budapesta. Cu atît mai mult cu cît aceste ocazii au fost urmarea unui joc peste nivelul adversarilor. De altfel ei s-au dovedit superiori din toate punctele de vedere. Ca și la Tarnobrzeg sau Budapesta, echipa a dovedit o mare capacitate de joc și, **atunci cînd a jucat fotbal**, și-a depășit adversarii din punct de vedere tehnic și tactic.

De ce nu au cîștigat la un scor mai mare? Pe scurt, iată cauzele:

1. **Juniorii noștri s-au angrenat în jocul de uzură prestat de adversar.** Într-adevăr, încă din primele minute s-a văzut clar că oaspeții au venit pregătiți să facă totul pentru a realiza un rezultat de egalitate. În dorința de a-l reuși, timp de 80 de minute nu au făcut decît anti-joc: obstrucții, faulturi, mingi aruncate afară, simulări; de foarte multe ori ei au transformat întrecerea într-un joc dur, chiar brutal, la care — din păcate — au răspuns și juniorii noștri (Tănăsescu ș.a.). O vină în această direcție o are și arbitrul jocului, polonezul **Jan Lozowski:** el a condus cu mult prea multă... eleganță o partidă în care trebuia să intervină

2. **Deficiențele apărării** (mai nesigură ca în alte întîlniri) **și în special ale portarului Vidac,** care nu știe să iasă în întîmpinarea mingii sau a adversarului și, în plus, este uneori neatent și prost plasat, cum s-a întîmplat la faza care a dus la înscrierea golului oaspeților;

3. **Echipa noastră a jucat mult pe sus, ceea ce a fost în avantajul tinerilor fotbaliști unguri,** mai dezvoltați fizicește decît ai noștri;

4. **Multe acțiuni au fost irosite fiindcă jucătorii noștri s-au grăbit să șuteze de la 35—40 m și atunci fără precizie** (exemplu: Ștefănescu, Ispir, Viciu, Marinescu), în loc să fie continuate pînă la crearea unor poziții mai sigure de tras la poartă.

5. **Contraatacuri cu mingi prea lungi** care ajungeau... chiar în brațele lui Meszáros;

6. **Uneori echipa a fost ruptă în două linii** de cîte cinci jucători, iar la mijloc — teren liber;

7. În sfîrșit — **mult prea mare stare de emotivitate.** Faptul este explicabil (cei mai mulți dintre jucători sînt foarte tineri și lipsiți de experiența meciurilor importante, cu miză), dar, anticipîndu-l, trebuia să constituie obiectul unei atenții speciale în pregătirea psihică a jucătorilor noștri. Cu atît mai mult cu cît lor le lipsește experiența competițională pe care o au juniorii unguri. Aceștia au deplasat o garnitură mult mai matură, mai rodată, cu fotbaliști ce activează în diviziile A sau B. Doi dintre atacanți, Radics și F. Kovács (ambii de la Vasas Budapesta) au luat parte la jocuri chiar în „Cupa campionilor europeni"; primul a marcat trei goluri în poarta echipei Valur Reykjavik, secundul — unul. Acest amănunt este concludent. Îi mai adăugăm încă două, grăitoare și ele în privința interesului arătat de federația ungară acestor meciuri de calificare. Primul: **din „11"-le care a învins pe juniorii noștri cu 2—1 la Budapesta, au mai rămas doar trei fotbaliști** (Radics, F. Kovács și Branikovics); al doilea: **pregătirile echipei au fost încredințate** (tot după acest 2—1) **antrenorului Preiner Kálmán, un tehnician cu reputație, cel care a condus echipa de tineret a Ungariei în recentul meci de pe „Republicii".**

Înaintea partidei de la Budapesta este necesară nu numai o apreciere realistă a forțelor pentru meciul retur, dar și o atenție deosebită în privința abordării lui pentru că — după părerea noastră — de aceasta va depinde soarta partidei.

După cum am fost informați de antrenorul **Gh. Ola,** lotul a rămas neschimbat. A fost, însă, chemat la București, la o reverificare, constănțeanul **Etem** (face parte din lotul lărgit), iar federația, apreciind dificultatea viitoarei partide s-a adresat telegrafic U.E.F.A. cerînd delegarea unui observator la această întîlnire.

Mircea TUDORAN

Au marcat: **F. Kovacs** (min. 2), **Nicolae** (min. 5), **Ispir** (min. 67, din penalti).
Raport de cornere: 8—1 (5—1) în favoarea juniorilor români. Stadionul „1 Mai" din Pitești, 5 000 de spectatori.
ROMÂNIA: **Vidac — Marinescu, Ciugarin, Ispir, Viciu — Ștefănescu, Dumitru — Caniaro, Ciutac, Tănăsescu, Nicolae.**
UNGARIA: **Meszaros — Szebeni, Maurer, Vago — Pal, E. Naghy — Radics, Kiss, Branikovics, F. Kovacs, Ladinszky.**
ARBITRU: **Jan Lozowski** (Polonia), ajutat la tușă de **Gh. Popovici** și **Al. Pirvu.**

LOTUL JUNIORILOR ROMÂNI

Pentru partidă retur, F.R. Fotbal a comunicat la U.E.F.A. următorul lot: **Bărbulescu** (Petrolul) născut la 9.IV.1950, **Vidac** (Politeh. Tim.) 14.IX.1950, **Ariciu** (F.C. Argeș) 18.X. 1950 — portari: **Marinescu** (Chimia Rm. Vîlcea) 23.VI. 1950, **Viciu** (Metalul București) 23.X.1949, **Cio'an** (F. C. Argeș) 11.III.1950, **Jantovan** (Steaua) 7.II.1950, **Ciugarin** (Steaua) 20.XI. 1949, **Ispir** (Steaua) 25.XI. 1950, **Diaconu** (Ancora Galați) 29.IV.1950, — fundași: **Rizea** (Petrolul) 1.II.1950, **Dumitru** (Rapid) 2.I.1950, **Tănăsescu** (Steaua) 21.III. 1950, **Ionescu** (Steaua) 1.X. 1949, **Etem** (Farul) 24.IV. 1950 — mijlocași: **Caniaro** (A.S.A. Tg. Mureș) 24.V. 1951, **Pușcașu** (C.S.M. Reșița) 5.VII.1950, **Ciutac** (Steagul roșu) 12.VII.1950, **Moldovan** (Dinamo Buc.) 23.VIII.1950, **Mustață** (Dinamo Buc.) 9.IX.1949, **Ștefănescu** (Steaua) 26.III.1951, **Iordănescu** (Steaua) 4.V. 1950, **Petreanu** (Rapid) 9.IX.1950, **Nicolae** (Chimia Făgăraș) 1.II.1950, **Girip** (Farul) 26.VIII.1951 — atacanți.

★

După cum se constată, juniorii noștri respectă întocmai regulamentul competiției